

iskazivanja tih promena sa računovodstvenim standardima. Utvrđeni rezultati nalaza se, na standardizovan način, saopštavaju zainteresovanim korisnicima u vidu revizorskog izveštaja.

Finansijske izveštaje o poslovanju obelodanjuje menadžment klijenta i informacije koje iz tih izveštaja zainteresovani korisnik može saznati predstavljaju odgovornost menadžera.

Predmet revizije su informacije o poslovnim transakcijama i događajima koji se obično izražavaju kvantitativno. Informacije koje su kvantifikovane mogu se verifikovati dok informacije koje se ne mogu kvantifikovati po definiciji nisu u domenu revizije (npr. podobnost zaposlenih radnika i sl.).

Primarni cilj revizije je u formiranju mišljenja revizora o finansijskim izveštajima. Mišljenje zavisi uvek od rezultata revizije i ukazuje da li se finansijski izveštaj prezentira u skladu sa računovodstvenim standardima. Na primer, računovodstveni standardi zahtevaju da se samo osnovna sredstva koja klijent kontroliše mogu uključiti u aktivu. Ako sredstva postoje i ako su u vlasništvu klijenta i ako su u računovodstvu proknjižena u skladu sa računovodstvenim standardima revizor može zaključiti da postoji saglasnost između ekonomske akcije (kupovine ili izgradnje) i ustanovljenih kriterijumima (standarda). U svojoj biti revizija se sastoji iz prikupljanja i vrednovanja dokaza koji revizoru omogućuju da proceni da li izveštaji odgovaraju ustanovljenim kriterijima. Dokazi o stepenu saglasnosti između tvrdnji u finansijskom izveštaju i računovodstvenih standarda nalaze se u računovodstvenim dokumentima (fakture, čekovi, ugovori, popisne liste, nalozi za plaćanje, prijemnice i dr.).

Svaki dobijeni dokaz revizor mora da tumači i procenjuje pre nego što dođe do zaključka da li se izveštaji podudaraju sa objektivnim kriterijima. Ta rasuđivanja od strane revizora iziskuju analitičke sposobnosti i sposobnosti tumačenja i povezivanja. Objektivni dokaz omogućava revizoru da zauzme nepristrasan stav pri izboru i oceni dokaza.

Revizija je sistematski proces što znači da treba da bude planirana i da ima formulisani strategiju. Strategija i planiranje su dva važna segmenta procesa revizije, jer dokaze revizije treba odabrati i proceniti u odnosu na specifične ciljeve revizije koji su međusobno povezani. O vrsti i kvalitetu dokaza revizor donosi odluku u toku samog procesa revizije. Sistematski proces ima specifičan značaj u tome što se revizija dobrim delom zasniva na filozofiji i metodu naučnog istraživanja.

Strategija svake revizije mora biti pažljivo osmišljena i fleksibilna, tj. podložna modifikaciji, s obzirom na moguće situacije u finansijskim izveštajima.

Cilj revizije finansijskih izveštaja je saopštavanje zainteresovanim korisnicima nezavisnog mišljenja o saglasnosti finansijskih izveštaja sa ustanovljenim kriterijima. To saopštavanje formalizuje se kroz Izveštaj revizora. Dakle, revizija uključuje i fazu izveštavanja, kada revizor saopštava mišljenje zainteresovanim korisnicima, kao što sadrži i fazu istraživanja, kada se sakupljaju i procenjuju dokazi da bi se formiralo mišljenje.

Svaka definicija revizije potencira određeni odnos između računovodstva i revizije. Objekt revizije je sadržan u brojnim računovodstvenim podacima. Revizor mora poznavati računovodstvene transakcije, računovodstveno procesiranje i računovodstvene standarde.